

ÎNCHEIERE

25 mai 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Dumitru Mardari, Galina Stratulat

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către avocatul Angela Corjan, în interesele lui Stancul Valeriu, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Stancul Valeriu împotriva Societății pe Acțiuni „Centrul de Modă”, Compania Internațională de Asigurări „Asito” societate pe acțiuni cu privire la încasarea salariului neachitat, a penalităților de întârziere, indemnizației de eliberare din serviciu și prejudiciului moral, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 03 februarie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de Stancul Valeriu și menținută hotărîrea Judecătoriei Buiucani municipiul Chișinău din 21 august 2015

c o n s t a t ă

La 12 ianuarie 2015 Stancul Valeriu a depus cerere de chemare în judecată împotriva SA „Centrul de Modă”, CIA „Asito” SA cu privire la încasarea salariului neachitat, a penalităților de întârziere, indemnizației de eliberare din serviciu și prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, în jur de 21 ani a activat la CIA „Asito” SA în calitate de manager începînd cu data de 01 iunie 1993 și pînă la 16 decembrie 2014.

La 30 septembrie 2013 în baza ordinului nr. 1131-c din 30 septembrie 2013 a fost concediat de la SA „Asito” în temeiul art. 86 al. (1) lit. u) Codul muncii în legătură cu transferul lui la o altă unitate – SA „Centrul de Modă”, ce aparține aceluiași acționar majoritar al SA „Asito” de 95 % din acțiuni.

Susține că la 30 septembrie 2013 în baza ordinului de muncă nr. 1131-c din aceeași dată a fost angajat prin transfer în funcția de manager la SA „Centrul de Modă”, cu toate că nu a părăsit locul de muncă din incinta SA „Asito” și a continuat să-și îndeplinească obligațiunile de serviciu în continuare. Astfel, compania de asigurări a procedat „prin transfer de muncă” și cu alți angajați din unitatea sa.

Conform contractului individual de muncă încheiat cu SA „Centrul de Modă” și datelor din Extrasul din contul de curent de la CNAS, salariul reclamantului constituie 7000 lei.

Indică că, la data de 06 ianuarie 2015 restanța la salariu în beneficiul său constituia pentru luna noiembrie 2014 – 7000 lei și restanța pentru 16 zile din decembrie 2014 constituia 4000 lei, iar în total suma de 11000 lei. S-a adresat cu

cerere prealabilă angajatorului în vederea achitării restanței la salariu și indemnizației de concediere, deoarece avea datorii enorme la plata serviciilor comunale și cheltuieli aferente pentru întreținerea familiei sale, însă la 24 septembrie 2014 a fost preavizat că potrivit Hotărîrii Consiliului societății SA „Centrul de Modă” nr. 2 din 22 septembrie 2014 reclamantul va fi concediat în temeiul art. 86 al. (1) lit. c) Codul muncii, în legătură cu reducerea numărului de personal.

Stancul Valeriu indică că nu este de acord cu concedierea lui, deoarece nu a primit vreun ordin vis-a-vis de reducerea numărului de personal și nu a avut posibilitate de a face cunoștință cu motivele juridice ce au stat la baza reducerii numărului de personal.

Cere reclamantul, în urma concretizării cerințelor, încasarea în mod solidar de la SA „Centrul de Modă” și CIA „Asito” SA în beneficiul lui Valeriu Stancul a salariului neachitat pentru perioada noiembrie-decembrie 2014, restanța la salariu în sumă de 11000 lei; penalitatea de întârziere pentru neplata salariului în mărime de 01,% pentru fiecare zi de întârziere (21 zile) în sumă de 231 lei; plățile în caz de eliberare pentru 21 ani de activitate X 7000 lei - în mărime de 147000 lei; penalitatea de întârziere de 0,1 % pentru fiecare zi de întârziere la plata indemnizației de concediere pentru prima lună (188 zile) – 27636 lei; indemnizația de eliberare din serviciu pentru 3 luni (16 decembrie 2014 – 15 martie 2015) în mărime de 21000 lei; prejudiciul moral de 10000 lei; cheltuielile de judecată de 876 lei. Încasarea de la pîrîți în mod solidar în beneficiul reclamantului, prin prisma art. 330 al. (2) Codul muncii, a dobînzii de întârziere – pentru suma de 32000 lei (restanța la plata salariului pentru perioada 16 decembrie 2014-22 iulie 2015 – 188 zile) – dobînda de 0,1 % per zi de întârziere – 6016 lei; pentru suma de 147000 lei (restanța la indemnizația de eliberare din serviciu conform art. 186 al. (1) Codul muncii pentru perioada 16 decembrie 2014-22 iulie 2015 – 188 zile) - dobînda de 0,1 % per zi de întârziere – 27636 lei.

Prin hotărîrea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 21 august 2015, a fost admisă parțial acțiunea, fiind dispusă încasarea de la SA „Centrul de Modă” în beneficiul lui Stancul Valeriu a indemnizației de eliberare din serviciu pentru reducerea personalului în mărime de 14000 lei pentru primele două luni (perioada de la 16 decembrie 2014 pînă la 15 ianuarie 2015 și 16 ianuarie 2015 pînă la 15 februarie 2015); penalitatea de întârziere la plata indemnizației de concediere pentru prima lună în mărime de 0,1% pentru fiecare zi de întârziere pentru 180 zile în mărime de 1260 lei; cheltuielile de judecată în sumă de 876 lei; în rest acțiunea a fost respinsă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 03 februarie 2016, a fost respins apelul declarat de Stancul Valeriu și menținută hotărîrea Judecătoriei Buiucani municipiul Chișinău din 21 august 2015.

La 24 martie 2016 avocatul Angela Corjan, în interesele lui Stancul Valeriu, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a cerut admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel și casarea hotărîrii primei instanțe în partea respingerii acțiunii, cu pronunțarea unei noi hotărîri în partea dată de admitere integrală a pretențiilor recurentului-reclamant.

În motivarea recursului a indicat că, instanțele la adoptarea hotărîrilor nu au constatat și elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii în fond. Astfel, conform tabelului eliberat de Secția evidență individuală a contribuțiilor CTAS Rîșcani mun. Chișinău se probează că doar de către SA „Centrul de Modă” au fost achitate contribuțiile la stat pentru salariați, cu indicarea sumelor de

salariu lunar ce urmează a fi achitate salariatului pentru fiecare lună în parte, iar conform extrasului din contul de card de la BC „Moldova Agroindbank” SA eliberat lui Stancul Valeriu se probează că pentru lunile noiembrie – decembrie 2014 de către SA „Centrul de Modă” nu au fost efectuate careva transferuri bănești. Or, potrivit răspunsului oferit de Inspectoratul de Stat al Muncii s-a constatat că la 26 ianuarie 2015 – restanța la salariu pentru Stancul Valeriu la SA „Centrul de Modă” a constituit suma de 15141,76 lei.

Conform certificatului eliberat de Agenția pentru ocuparea forței de muncă din 05 septembrie 2015 și din 16 martie 2015 se atestă cu certitudine că Stancul Valeriu a primit statutul de șomer la data de 24 decembrie 2014 și a beneficiat de ajutorul de șomaj începând cu data de 16 martie 2015 pînă în prezent.

Art. 330 al. (2) Codul muncii stabilește că în caz de reținere din vina angajatorului a salariului, indemnizației de concediu, a plăților în caz de eliberare sau a altor plăți cuvenite salariatului, acestuia i se plătește suplimentar pentru fiecare zi de întârziere 0,1 la sută din suma neplătită în termen.

Deși în cadrul ședințelor s-a constatat că angajatorul a avut restanțe la plata salariului și a indemnizației de concediere, instanțele urmau să încaseze și penalitatea de întârziere.

Eronat instanțele au respins și capătul de cerere cu privire la repararea prejudiciului moral.

Examinînd temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de avocatul Angela Corjan, în interesele lui Stancul Valeriu, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificîndu-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de avocatul Angela Corjan, în interesele lui Stancul Valeriu, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de avocatul Angela Corjan, în interesele lui Stancul Valeriu, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e

Recursul declarat de avocatul Angela Corjan, în interesele lui Stancul Valeriu, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Dumitru Mardari

Galina Stratulat